

אור השבת

בנשיאות הרב יצחק דוד, גרוסמן שליט"א רב העיר ונשיא המוסדות

פרשת וישלח תשפ"ח גליון ח'

ותרי"ג מצוות שמרתי' – הכה כנגד עשו הרשע: בתחילת הפרשה נאמר (לב, ד-ה) וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום, ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדוני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה. ופירש רש"י, 'גרתי' - לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר, אינך כדאי לשנוא אותי על ברכות אביך שברכני (לעיל כז כט) 'הוה גביר לאחיק', שהרי לא נתקימה בי. דבר אחר 'גרתי' בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים. ונמצא שרש"י מפרש לשון גרתי בב' אופנים, א, מלשון גר. ב, מלשון תרי"ג.

ולכאורה יש להקשות, שהרי שני פירושים אלו סותרים זה את זה בהבנת תכלית ומטרת יעקב אבינו בשליחת דברים אלו לעשיו אחיו. שלפי הפירוש הראשון שלא נעשיתי שר וחשוב אלא גר, מבואר שבא יעקב לומר לעשיו שאינך כדאי לשנוא אותי, שלא נתקימו בי הברכות, וכלומר שיעקב נתיירא מעשיו אלא ששלח לשכך כעסו ולבטל חמתו מעליו שאין לו סיבה לרדוף אותו על הברכות. ואילו לפי הפירוש השני שתרי"ג מצוות שמרתי הרי כוונת יעקב להודיע לעשיו שאינו מפחד וירא ממנו, אלא אדרבה הרי הוא חזק בעצמו וישיש כגבור לרוץ אורח כיון ששמר תרי"ג מצוות, ולטובתו של עשיו שלא יתגרה בו. ולא מסתבר לומר שרש"י כתב שני פירושים החלוקים זה מזה בביאור הכתוב.

אלא צריך לומר, ששני הפירושים משלימים זה את זה, שאכן כוונת יעקב היתה להודיע לעשיו הרשע שאינו ירא ממנו מאחר ששמר את מצוות התורה בבית לבן הרשע ובודאי הקב"ה יגן עליו ולא יעזבנו. אלא שאם תשאל ותתמה כיצד אכן היה בכוחי לשמור ולקיים את המצוות בבית לבן הרשע, ושלא ללמוד ממעשיו הרעים. על כך

פירש רש"י 'לא נעשיתי שר וחשוב אלא גר', ועומק הכוונה היא, שכל ענייני עולם הזה והעשירות הגדולה שבה נתברכתי על ידי יצחק אבינו לא היה להם חשיבות בעיני ולא תפסו מקום אצלי, אלא רק בדרך עראי. כי העיקר והתכלית הוא עולם הבא, וירידת האדם לעולם הזה אינו אלא כדי להכין עצמו לעולם הבא, ויעקב אבינו הכיר היטב שעולם הזה אינו אלא עולם שחולף וכפרוזדור לפני הטרקלין, וכשנמצא בעולם הזה אינו אלא בחינת גר ולא כתושב הנמצא במקומו. וכשאדם יודע וברור לו בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו את התפקיד והמטרה שלשם כך נשלח לעולם הזה הרי נקל בעיניו לעזוב כל מחמדי עולם הזה, ולהרבות בלימוד התורה ובעשיית המצוות, כי זה עיקר החיים, ושאר ענייני עולם הזה אינם אלא כדבר הטפל שנועדו לקיום הגוף ותו לא.

'שבת קודש-י"ט כסליו'

מתוך מכתב רביה"ק הבעל התניא לידידו הרה"ק הקדושת לוי מבארדיטשוב זיע"א:
 ...נפלאות בעינינו ותהי' זאת לפלא כי ה' אתנו ואין עוד והנה מי אנכי כי הביאני ה' עד היום להתגדל ולהתקדש ש"ש על ידי שפל אנשים כמוני כי עיקר המלחמה אשר שמו פניהם ללחום על תורת הבעש"מ ותלמידי ותלמידי תלמידי דוקא אך מאת ה' היתה זאת לנו לגלגל זכות על ידינו בזכות ארץ הקדושה ויושביה והיא שעמדה לנו ותעמוד לנו בכל עת מצוא להמציא לנו פדות ורוחה להרחיב לנו בצר ולחלצנו ממיצר ולרומם קרננו בכבוד ה' לעולם ישב וישמח ה' במעשיו אכיה"ר ברם כגון דא צריך להודיע כי זה היום אשר עשה ה' עמנו הוא יום שנכפל בו כי טוב י"מ כסלו יום הילולא רבא פמירת רבינו הקדוש ז"ל וכשהיינו קורא בספר תהלים בפסוק פדה בשלום נפשי קודם שהתחלתי פסוק שלאחריו יצאתי לשלום ואסיים בשלום מה' שלום...

מדברי הבעל התניא זיע"א על י"ט כסליו: זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל אשר בו יתגדל ויתקדש שמיה רבא ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב כי המעשה כשתהיה חקוקה בלב ישראל.

כ"ק נכדו אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע כותב באחד ממכתביו: ב"ה יום ד' ט"ז כסלו תרס"ב לפ"ק מאסקווא בני שי' תתאספו בי"ס כסלו הבע"ל הלומדים וראשיהם ומוריהם ומשגיחיהם ותשמחו בשמחת החג אשר פדה בשלום נפשינו ואור וחיות נפשינו ניתן לנו היום הזה הוא ראש השנה לדא"ח אשר הנחילנו אבותינו הק' צוקללה"ה נ"ע זי"ע והיא היא תורת הבעש"ט ז"ל

... ממעמקים קראתיך הוי' להמשיך בחי' עומק ופנימיות תורת הוי' ומצות הוי' מבחי' פנימיות ועצמיות אוא"ס ב"ה שיאיר בפנימיות נפשינו אשר כל עצמותינו ר"ל כל מציאותינו העצם וההתפשטות כו' יהיו אליו ית' לבד שתגרש מאתנו כל מדה רעה ומגונה מהמדות הטבעיים כ"א כל כל עשיותינו וענינינו הן בעבודה היינו תפלה ותורה ומצוות והן בעניני העולם המוכרחים לקיום הגוף יהיו בכוונה אמיתית לשם שמים אשר חפץ ה' כו' והשי"ת אב הרחמים ירחם עלינו וינחינו בדרך הטובה והישרה ישר יחזו פנינו כו'...

וכך הבטיח בעל התניא: "כל מי שישמח בשמחתי אוציאנו מן המיצר אל המרחב, מן הגשמיות אל הרוחניות, ומן הגהינם אל הגן עדן". **וכן הבטיח בעל התניא:** "כל מי שישתתף ויקח חלק בשמחתי יזכה לראות נחת מיוצאי חלציו."

ספר לקוטי עצות - ערך התחזקות ו: כל אדם שבעולם אפלו מי שהוא במדרגה התחתונה מאד, אפלו אם הוא בתוך הארץ ממש, עם כל זה כשרוצה לכנס בעבודת ה' בודאי צריך שילך ויעלה מדרגא לדרגא, ובכל פעם ופעם כשיוצא מדרגא לדרגא כפי בחינתו, אזי מתגברים עליו מחדש הקלפות שהם התאוות והדמיונות והמחשבות והבלבולים והמניעות, ומתפשטים כנגדו בכל פעם מאד ואינם מניחין אותו לכנס לשערי קדושה ובזה טועים החסידים הכשרים הרבה, כשרואים שפתאם מתגברים עליו תאוות ובלבולים ומניעות ונדמה לו, שנפל ממדרגתו מחמת שבזמן הקדם לא היו אלו התאוות והבלבולים מתגברים עליו כל כך והיו נחים קצת, על כן סובר שנפל חס וחלילה. אבל באמת אין זה נפילה כלל, רק שזה מחמת שצריך לעלות מדרגא לדרגא לפי בחינתו, ומחמת זה מתגברים עליו מחדש בהתגברות גדול יותר כל התאוות והבלבולים והמניעות והעקמימיות שבלב וכו'. וצריך בכל פעם ופעם להתחזק את עצמו הרבה ולבלי לפל מזה בדעתו כלל עד שיתגבר עליהם וישבר אותם מחדש (כה [בסוף]):

ניצוצי שפת אמת: כי ע"י מצוה נברא מלאך... המשכת רצונו ית' גם בתוך הטבע. ולזה צריך שמירה... ועיקר העצה על זה הוא המצות כי כל נברא יש לו חיות מתורה ומצות הכתובים בה כמ"ש בזה"ק שהעולם מכון נגד תרי"ג אברים וגידים של אדם. וע"י כל מצוה שמכון נגד אבר מיוחד ניתקן מה שתלוי בהבריאה באבר וגיד זה ועי"ז ניטל ההסתר ויוכל האדם לעשות עשי' גשמי' בדבקות השי"ת:

א"ז מו"ר זצלה"ה הגיד בשם הר' מלובלין פי' קטונתי מכל החסדים שגם זה שקטן בעיניו ג"כ מחסדי השי"ת. וי"ל עוד שעל ידי החסדים שעשה עמו השי"ת הכיר כי קטן הוא. כי כן הוא שע"י גודל חסדיו ית' שרואה האדם עי"ז מבין קטנותו:

~~~

קיצור שו"ע מב: לא יהא אדם קפדן בסעודתו, כי האורחים ובני הבית מתבזים אז לאכול, כי חושבים פן מתרגז ומקפיד על אכילתו.

מתוך אגרת הבעש"ט הק': כי בראש השנה שנת תק"ז עשיתי השבעת עליית הנשמה כידוע לך וראיתי דברים נפלאים במראה מה שלא ראיתי עד הנה מיום עמדי על דעתי ואשר ראיתי ולמדתי בהעלות לשם בלתי אפשרי לספר ולדבר אפילו פה אל פה אך בחזירתי לגן עדן התחתון וראיתי כמה..... ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר והשיב לי בזאת תדע בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיך חוצה מה שלמדתי אותך והשגת ... ואז יכלו כל הקליפות ויהי' עת רצון וישועה.

ספר התניא קדישא: ברם כגון דא צריך לאודועי קלל גדול. כי כמו שנצחון לנצח דבר גשמי, כגון שני אנשים המתאבקים זה עם זה להפיל זה את זה, הנה אם האחד הוא בעצלות וכבדות, ינצח בקל ויפול, גם אם הוא גבור יותר מחברו. ככה ממש בנצחון היצר, אי אפשר לנצחו בעצלות וכבדות הנמשכות מעצבות וטמטום הלב פאבן, כי אם בזריזות הנמשכת משמחה ופתיחת הלב וטהרתו מקל נדנדוד דאגה ועצב בעולם.

מסילת ישרים בדרכי קנית החסידות: הנה ממה שיועיל הרבה לקנות החסידות, הוא גודל ההסתכלות ורוב ההתבוננות, כי כאשר ירבה האדם להתבונן על גודל רוממותו יתברך, ותכלית שלימותו, ורוב ההרחק הבלתי משוער שבין גדולתו ובין שפלותו, יגרום לו שימלא יראה ורעדה מלפניו, ובהתבוננו על רוב חסדיו עמנו, ועל גודל אהבתו יתברך לישראל, ועל קרבת הישרים אליו ומעלת התורה והמצות, וכיוצא מן העיונים והלימודים, ודאי שתתלהט בו אהבה עזה, ויבחר ויתאוה לידבק בו, כי בראותו שהשם יתברך הוא לנו לאב ממש, ומרחם עלינו כאב על בנים, יתעורר בו בהמשך החפץ והתשוקה לגמול לו כבן על אביו.

@ ליצירת קשר לתרומות והנצחות : o462272103@gmail.com

0772611143 ~קו אור השבת~